I

(Rezolūcijas, ieteikumi un atzinumi)

REZOLŪCIJAS

PADOME

PADOMES REZOLŪCIJA

(2011. gada 13. decembris)

par turpmāko muitas sadarbību tiesībaizsardzības jomā

(2012/C 5/01)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ATGĀDINOT –

1. Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 67. panta 3. punktā un 87. pantā ir paredzēta ciešāka sadarbība starp tiesībaizsardzības iestādēm, tostarp dalībvalstu muitas iestādēm, ar mērķi Savienības iedzīvotāju interesēs veicināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpas aizsardzību;

2. LESD 71. pantā ir paredzēts Padomē izveidot pastāvīgo komiteju, lai Savienībā nodrošinātu operatīvas sadarbības veicināšanu un stiprināšanu iekšējās drošības jautājumos (*COSI*);

3. Stokholmas programmu ([1]), kuru Eiropadome pieņēma 2009. gada decembrī un kurā ir ietvertas galvenās Eiropas Savienības politiskās prioritātes attiecībā uz brīvības, drošības un tiesiskuma telpu, tostarp Savienības iedzīvotāju dzīvības un drošības aizsardzība un organizētās noziedzības, terorisma un citu apdraudējumu apkarošana; programmā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 68. pantu ir noteiktas arī likumdošanas un operatīvās plānošanas stratēģiskās pamatnostādnes brīvības, drošības un tiesiskuma telpā laikposmam no 2010. līdz 2014. gadam;

4. Komisijas paziņojumu "Brīvības, drošības un tiesiskuma telpas nodrošināšana Eiropas pilsoņiem – Stokholmas programmas īstenošanas rīcības plāns" ([2]) un Padomes secinājumus par šo paziņojumu ([3]);

5. Eiropas Savienības iekšējās drošības stratēģiju "Virzība uz Eiropas drošības modeli" ([4]);

6. Padomes secinājumus par muitas iestāžu ieguldījumu, īstenojot Stokholmas programmu, lai apkarotu smagu un organizētu pārrobežu noziedzību ([5]);

7. Padomes 2009. gada 23. oktobra rezolūciju par pastiprinātu muitas sadarbības stratēģiju ([6]) un rīcības plānus, ko Muitas sadarbības jautājumu darba grupa pieņēma, lai īstenotu šo stratēģiju;

8. Padomes 2008. gada 14. maija secinājumus par Muitas savienības attīstības stratēģiju ([7]);

9. 1997. gada 18. decembra Konvenciju, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu par muitas pārvalžu savstarpēju palīdzību un sadarbību;

10. Padomes Lēmumu 2009/917/TI (2009. gada 30. novembris) par informācijas tehnoloģiju izmantošanu muitas vajadzībām ([8]);

11. Padomes Pamatlēmumu 2006/960/TI (2006. gada 18. decembris) par Eiropas Savienības dalībvalstu tiesībaizsardzības iestāžu informācijas un izlūkdatu apmaiņas vienkāršošanu ([9]);

ATZĪSTOT –

1. starptautiskās organizētās noziedzības un teroristu grupas cik vien iespējams plaši izmanto ikvienu iespēju, ko piedāvā brīva preču aprite un personu brīva pārvietošanās Savienībā, kā arī iegūst no dalībvalstu tiesību sistēmu atšķirībām;

([1]) OV C 115, 4.5.2010., 1. lpp.
([2]) Dok. 8895/10 JAI 335.
([3]) Dok. 10118/10 JAI 461.
([4]) Dok. 7120/10 CO EUR-PREP 8 JAI 182, ko Padome pieņēma 2010. gada 25. un 26. februāra sanāksmē un Eiropadome apstiprināja 2010. gada 25. un 26. marta sanāksmē.
([5]) Dok. 8096/11 JAI 183 ENFOCUSTOM 18.
([6]) OV C 260, 30.10.2009., 1. lpp.
([7]) Dok. 8762/08 UD 71 ECOFIN 151.
([8]) OV L 323, 10.12.2009., 20. lpp.
([9]) OV L 386, 29.12.2006., 89. lpp.

2. noziedznieki un noziedzīgas organizācijas neatzīst valstu robežas, pat virtuālas, tāpēc ir vajadzīgi labāk koordinēti un savstarpēji labāk saistīti pasākumi noziedzības apkarošanai Savienībā, un papildus ir jāpielieto profilaktiska pieeja un regulāri jāapmainās ar izlūkdatiem un informāciju;

3. saskaņā ar valsts kompetencēm un nepārsniedzot tās, dalībvalstu muitas iestādes sniedz būtisku ieguldījumu cīņā pret pārrobežu noziedzību, novēršot, atklājot un izmeklējot darbības, kas saistītas ar normām neatbilstošiem vai nelikumīgiem preču pārvadājumiem, aizliegtu preču kontrabandu un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu, veicot kriminālvajāšanu par šīm darbībām, kā arī aizsargājot Savienības finanšu, kultūras un vides intereses un Savienības iedzīvotāju veselību un drošību;

4. saistībā ar preču, personu un kapitāla brīvu pārvietošanos un ņemot vērā vajadzību nodrošināt brīvības, drošības un tiesiskuma telpas pastāvēšanu, cita starpā pārrobežu noziedzības apkarošanu, ļoti svarīga ir vajadzība pastāvīgi stiprināt un palielināt muitas iestāžu sadarbības efektivitāti;

5. efektīva muitas sadarbība cīņā pret pārrobežu noziegumiem ir nepieciešama, lai dotu iespēju veikt turpmākus pasākumus tirdzniecības atvieglošanas jomā;

6. visas darbības, kas sāktas saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 515/97 (1997. gada 13. marts) par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu, dod iespēju muitas iestādēm veiksmīgi sadarboties, un tas var būt ļoti lietderīgi muitas sadarbībai tiesībaizsardzības jomā, apkarojot pārrobežu noziedzību;

7. valstu muitas iestādes ir kompetentas pārraudzīt un kontrolēt preču pārvadājumus pāri Savienības ārējām robežām, un šo uzdevumu tās pilda līdzās aģentūrām, kas pārrauga un kontrolē personu kustību. Tāpēc pastāv patiesa vajadzība visās apspriedēs un lēmumu pieņemšanā par visa veida kustību pāri robežām kā līdzvērtīgu un papildu partneri iesaistīt arī muitu;

8. koordinētai pieejai pārrobežu noziedzības apkarošanai brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, cita starpā ieguldījumam terorisma apkarošanā, būtu jāietver cieša un efektīva daudzpusēja sadarbība starp muitu un citām tiesībaizsardzības iestādēm, tostarp attiecīgajām ES struktūrām un aģentūrām;

9. ekonomikas un Savienības iedzīvotāju drošības efektīvai aizsardzībai ir vajadzīga stiprāka sadarbība un partnerattiecības ar trešo valstu kompetentajām iestādēm, it īpaši ar to Savienības kaimiņvalstu iestādēm, kurās noziedzīgas darbības rada īpašu risku;

10. turpmāka Savienības ekonomiskā izaugsme ir atkarīga no dažādiem faktoriem, tostarp no efektīvas muitas sadarbības tiesībaizsardzības jomā;

AR GANDARĪJUMU NORĀDA UZ

panākumiem, kas līdz šim gūti ar Komisijas atbalstu īstenotajā muitas sadarbībā, tostarp:

a) sadarbību, kas balstīta uz iespējām, ko sniedz Konvencija par savstarpēju palīdzību un sadarbību muitas pārvalžu starpā ("Neapole II", 1997. gads) un tās noteikumi;

b) regulāru informācijas apmaiņu, ko nodrošina muitas informācijas sistēma (MIS) un muitas lietu identifikācijas datu bāze (*FIDE*); un

c) rezultātiem, kas gūti vairākās kopīgās muitas operācijās (KMO), ko īstenojušas muitas iestādes, kā arī muitas iestādes un tiesībaizsardzības iestādes kopā;

AR ŠO NOLEMJ:

1. izstrādāt stratēģiju turpmākai muitas sadarbībai tiesībaizsardzības jomā ar mērķi noteikt pasākumus, kas ir jāveic, lai vēl vairāk stiprinātu muitas iestāžu savstarpējo sadarbību un sadarbību ar citām tiesībaizsardzības iestādēm un stiprinātu muitas kā galvenās iestādes nozīmi preču aprites kontrolē brīvības, drošības un tiesiskuma telpā, ar nolūku nodrošināt efektīvāku Savienības iedzīvotāju, viņu dzīvības un veselības aizsardzību un aizsargāt Savienības ekonomiku no kontrabandas, krāpniecības un citiem apdraudējumiem, ko rada organizētās noziedzības pastāvēšana un darbības; stratēģijai būtu jābalstās uz šādiem mērķiem:

   a) turpināt attīstīt specifisku pieeju muitas sadarbībai tiesībaizsardzības jomā, kura ļautu ES muitas iestādēm efektīvāk apkarot noziedzību un nekavējoties rīkoties, reaģējot uz jauniem apdraudējumiem;

   b) izskatīt visas – tiesiskas, tehniskas vai operatīvas – iespējas konsolidēt ieguldījumu, ko muitas iestādes var sniegt organizētās noziedzības apkarošanā, un turpināt attīstīt pastāvošos pasākumus, cita starpā izskatot vajadzību īstenot koordinētāku un efektīvāku kopīgu darbību, ko uzsāk un īsteno ES muitas iestādes, lai cīnītos pret visiem pārrobežu un transnacionālu noziedzīgu darbību aspektiem;

   c) veicināt plašāku muitas iestāžu savstarpējās informācijas apmaiņas sistēmu izmantošanu un apsvērt turpmākus uzlabojumus, kas nodrošinātu lielāku muitas reakcijas efektivitāti cīņā pret pārrobežu organizēto noziedzību;

d) izstrādāt kopīgu pieeju apmācību rīkošanai starp muitas iestādēm, kā arī starp muitas iestādēm un citām tiesībaizsardzības iestādēm, vajadzības gadījumā un it īpaši izmeklēšanas un operatīvās sadarbības jomā, lai uzlabotu to efektivitāti organizētās noziedzības apkarošanā;

e) ES līmenī attīstīt vispusīgāku pieeju, lai atbalstītu muitas darbības cīņā pret organizēto noziedzību (saistībā ar attiecīgām metodēm, ekipējumu un tehnoloģijām), un vajadzības gadījumā ierosināt jaunus tiesību aktus;

f) praktiski rīkoties, lai īstenotu minētos jaunos sadarbības pasākumus, nolūkā uzlabot operatīvo sadarbību un nodrošināt efektīvu iesaisti darbībās pie ES ārējām robežām, un apsvērt turpmāku atbalstu KMO organizēšanā, apdraudējumu analīžu izstrādē vai daudzgadu iniciatīvu īstenošanā;

g) palielinātu muitas iestāžu ieguldījumu Pastāvīgās komitejas operatīvai sadarbībai iekšējās drošības jautājumos (*COSI*) darbā, lai sniegtu pēc iespējas lielāku devumu cīņā pret organizēto noziedzību un Savienības iedzīvotāju veselības un drošības aizsardzībā;

h) veicināt sabiedrības uzticību muitai, parādot muitas sadarbības rezultātā gūtus reālus rezultātus, un palielinot sabiedrības informētību par to, cik svarīga ir muita saistībā ar tiesībaizsardzību;

2. veikt vajadzīgos pasākumus, lai izstrādātu, atjauninātu, pārraudzītu un izvērtētu (pēc vajadzības) detalizētu rīcības plānu ar mērķi izpildīt stratēģijas vispārējos mērķus un uzdevumus;

AICINA

1. muitas iestādes un citas dalībvalstu iestādes, kas ir atbildīgas par muitas tiesību aktu izpildi, īstenot šo stratēģiju un rīcības plānu, īpašu uzmanību pievēršot vienotu metožu izstrādei un turpmākai informācijas apmaiņas veicināšanai;

2. dalībvalstu muitas iestādes, citas dalībvalstu tiesībaizsardzības iestādes un kompetentās ES struktūras un aģentūras turpināt darīt visu, lai stiprinātu savstarpējo sadarbību un sadarbību ar trešām valstīm tādās jomās kā pārrobežu noziedzīgu darbību profilakse, atklāšana, izmeklēšana un krimināvajāšana;

3. Komisiju aktīvi iesaistīties stratēģijas īstenošanā, pilnīgi izmantojot savu kopīgās kompetences daļu, un, cik vien lielā mērā iespējams, turpināt sniegt finanšu, tehnisku un loģistikas atbalstu šīs stratēģijas īstenošanā;

4. Eiropolu ņemt vērā ar muitas tiesību aktiem saistītos tiesībaizsardzības aspektus, izstrādājot turpmākas *SOCTA* un citas ierosmes.

Ar šo rezolūciju aizstāj 2009. gada 23. oktobra rezolūciju par pastiprinātu muitas sadarbības stratēģiju.